

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23. маја 2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 23.05.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09,35 ЧАСОВА

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те**
- **оптужени Поповић и Стојановић са**
- **браниоцима адв.Прелевићем и Варјом Банић.**

Сведоци Човић Саша, Живковић Небојша и Церовић Драган, јел тако?

Констатује се и да су приступили сведоци: Човић Саша, Живковић Небојша и Церовић Драган.

Није приступио сведок Цмиљановић Бориша, за кога је достава позива уредно исказана, доставница се прилаже судском спису, али овај сведок телеграмом од 22.05.2007.године, обавестио суд да не може приступити на данашњи главни претрес јер се венчава.

Потом, председник већа сведоке поучи у смислу одредаба ЗКП, а сведоке Живковића и Церовића упути у засебну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господе Човићу, Живковићу, Церовићу, саслушаћемо вас као сведоке, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, дакле у том смислу ништа не смете прећутати, касније ћете положити заклетву за сведоке.

Ја ћу замолити Живковића и Церовића да сачекају у ходнику суда, односно просторији предвиђеној за сведоке док не чујемо сведока Човића.

Нека приступи Човић за овај пулт.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Саслушањем сведока Човића, Живковића и Церовића.

Сведок САША ЧОВИЋ

Упозорен, опоменут те заклет читањем законског текста заклетве за сведоке исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Човићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Миленко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању полицајац?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова адреса, јел тако, као у спису, Јована Авакумовића број 1?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, '76.годиште?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у Пријеполју?

Сведок Човић Саша са подацима као са записника од 29.05.2006. године, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Човићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ово, заклетва за сведоке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Човићу, откад сте полицајац?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Од '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '98? '99-те године, јун, јул, где сте?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Јун, Јул?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са службом?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па од та два месеца ја сам месец, значи петнаест дана био доле на обуци Кладово, Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него где сте стационарно?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, у којој јединици?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Полицијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицијској бригади? Добро. Кажете били сте на обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли на ту обуку?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па тачно не сећам се датум кад је био да смо ишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал је био јун, ил је био јул?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било топло?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па било је и топлијих дана било је и кишовитих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је престало било бомбардовање?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршено је било бомбардовање, престало?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да би смо Вас некако временски лоцирали пошто имамо нека сазнања о томе кад су ишле поједине смене обука, њих је било више и Ви сте били у једној од тих? Колико дуго сте били тамо?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаест дана? Да ли ту обуку Вашу памтите и по чему посебном?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: По нечему посебном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. По неком да ли, ево по неком посебном догађају?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не могу да Вам кажем, то је значи, како сам и био реко на добровољној бази није било, него смо отишли силом доле, било је ту и лепих дана, не треба жалити, али било је и ружних дана, пре свега као марш, па после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обука је била онако типа неког жестоког дрила, јел?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Психички је требало само издржати, не физички него психички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам Вас да ли то евентуално памтите по неком посебном догађају? Да ли је можда било рањавања полазника обуке, да је неко од полазника обуке рањен?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Јесте један колега из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца, па су они један део те јединице и напустили?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Сви су они напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су напустили. Дакле Ви сте били тада?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, то је тада било, то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате некога од инструктора? Ко Вам је држао инструктажу? Ко је био задужен за логистику у кампу и то функционисање?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па нисмо ми њих никога знали, под број један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате, боравите 15 дана са тим људима, па?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: 15 дана, али то је било све мењање, значи ми нисмо њих, сваки дан није био исти један с нама, нисмо имена и презимена знали, значи нико се није представљао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимке?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Нису ништа, разумеш, значи нису се представљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фриц, Брка, Вук, Ђера, Поп?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па добро, једино Ђера што смо га знали још из Београда одавде значи, он је с нама једини био доле, да смо знали њега, значи једини он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био од првог дана доле или?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време обуке?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не сећам се да ли је био од првог дана или је долазио па одлазио, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге сте рекли да је он дошао сутрадан?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па то је, значи не сећам се, значи он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га знате и по земљачкој линији, како сте рекли?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Тако је. Значи, ја њега знам одоздо, значи знам га после овде кад је био, е сад дал је он дошао с нама тај дан или други дан, нешто не знам. Углавном, видели смо га доле, значи био је с нама, па смо онда би после били на обуци, мислим на кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас и погледајте ову двојицу људи на овој клупи, да ли њих познајете?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, не баш ниједнога не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо био Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био тамо од почетка или, како је то било са њим, ако се сећате?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Он је био ја верујем, и дал је други дан дошао или је, углавном био је доле. Он је био с нама доле значи, такорећи цело време и била је са њим ћерка његова, ко му је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете у поступку истраге да је он дошао са кћерком, да су остали два, три дана, онда се Гури сам вратио?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Знам да кћерка му била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново три-четири-пет дана.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Дал му је уствари кћерка ил није, не знам значи, углавном била је са њим, значи дете од неких 13-14 година, била са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Један дан је неко са хеликоптера, то смо претпоставили да је он, значи нема ко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само значи то је претпоставка била, међу вама полазницима да је?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: То је тринаести дан, то смо ми међусобно, значи, нема ко други сем Легије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је била организована стражарска дужност?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па стражу су држали који су повређени, који су тражили значи повреду, шта ја знам жуљеве од чизама кад набију, они су претежно држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, била је стража?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Стража, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били на стражи?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Једном сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Једном, преко дана и то исто нисам могао да идем, значи, пошто ми је чизма била набила жуљ и остао сам нека два сата на једном стражарском месту само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Три, три или четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три или четири? На ком сте Ви били?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ја сам био на двојци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојка је где?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Изнад ресторана, изнад кухиње је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад кухиње, у том делу круга?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Тако некако, ту је обилазница била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту још на том делу круга, кад кажете изнад кухиње, шта је ту још?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па кухиња и објекти овамо били за спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И објекти за спавање?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, то је, кец је био доле излазак на, са, из кампа на главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главни пут или?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазно-излазна капија?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Улазно-излазна капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је двојка где сте Ви били? А где би била тројка, четворка?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па тројка би била овако отприлике где је стадион био, четворка била је иза где нам је био као WC и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први од кога чујемо да су била можда три, четири стражарска места?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па тако нас је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули за два.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ја сам тако гледао, како је било распоређивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чули смо за капију и чули смо за стражарско место овамо код полигона за обуку, дакле на супротну страну практично од капије.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па распоређивани су, имало је нас који су, остану четири, пет па су нас они распоређивали, ставе нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се време испуни?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да се испуни, да. Значи, да ако ниси отишо на обуку значи да будеш на стражи а да не лежиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате икаквих сазнања о предмету овог нашег поступка?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Немам никакве врсте сазнања, до сада сам све из штампе сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада када сте тамо били да ли сте чули?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта да се тамо у кампу налазе и неки затворени, притворени људи?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци, било шта слично?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је, да ли сте могли у неко слободно време које сте имали, да ли сте могли да се крећете свуда по кампу или Вам је било ограничено кретање на само неке просторе?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ограничено је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничено? Где сте могли само да се крећете?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Полигон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полигон тај за обуку са препрекама?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да тај, ту је било, полигон постављен, шатор неки и вамо на писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на писти?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: То је значи, да кретања, је било и нормално до ресторана са писте кад идемо сви доручак, ручак, вечера није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо код писте био неки објекат у изградњи у нивоу писте, започет?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Био је испод писте, започета нека кућа, шта је већ, испод писте је била започета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тамо могли ићи?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било изричито забрањено да се тамо не иде или уопштено можете само ту и ту, како је то?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ограничење било?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ограничење је било, значи нисмо могли да ми лутамо по кампу где ми хоћемо. Тачно се знало где можемо да будемо и нисмо могли да прекршимо. Јер све што урадимо један ако згреши сви радимо, после склекове, трбушњаке, шта ја знам. Значи, ниси смео да прекршиш пре свега ради колега да не би било свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко се сећате, какво је време било за тих петнаест дана?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па било је и кише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лето, вруће је?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Било је и кише нема шта, било је лепих дана али било је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали обуку, кад је киша да ли сте имали обуку?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно нормално, редовно?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Нормално све, као да је лепо време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо чули јуче од једног сведока да баш тако за тих, тог једног кишног дана или кишних дана, тако у ситуацији када се чистило наоружање унутар те зграде где сте боравили да се тад пронела прича да су ту неки људи затворени, он каже два Албанца да су тамо затворени?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ја сам само један дан, чистим тако кишно је време било и чистим наоружање под шатором, један дан, али нико ништа, нисам чуо да је преносио неке приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај недовршени објекат, јел зна колко је просторија имао, каква су врата била на тим просторијама?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Објекат се није могао видети, значи ни врата ни прозори. Само се је видело колко је сазидано и одозго плоча да има. Нисмо могли да приђемо да погледамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Ви никада?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Само са писте се могло видети да је сазидано можда један спрат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте били у ситуацији да тај објекат осмотрите и са неке друге стране?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, не, нисмо могли значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неке доње стране?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Са доње стране нисмо могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пута, не да приђете тамо него са пута, од кампа?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Са пута се није могло ни да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пута се није ни могло видети? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је видео неког да одлази према том објекту, да улази у објекат?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктори или неко?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, не, никога нисмо приметили, преко дана док смо ми били ту нисмо никога примећивали да је ико одлазио доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали проблема са туширањем?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па било је дана, није имало воде, или хладна вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тај објекат што би рекли мокри чвор, тоалет, тушеви, где је то било? Јел то посебан објекат или у склопу овог вашег објекта боравк, смештаја?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Посебан објекат је био са, гледајући овако како би стајао, значи гледају са леве стране писте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране писте?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, испод павиљона за спавање према као неком стадиону, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ту је био значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било тушева?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не знам колко је тачно било тушева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од један или?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Било је више од један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била нека мешина са водом као приручно средство за прање руку и то?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не сећам се, тога се не сећам. Значи за мешину баш, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово једина прилика када сте Ви боравили у том кампу или сте били можда и касније?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Једина прилика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато да је долазио неки камион тамо док је он био, шлепер, неки већи камион, да ли зна?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, то ми није познато.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато где се одлагало смеће?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Смеће се одлагало доле према реци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли ван круга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доле према реци?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, значи од кампа према реци.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то ван круга?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ван круга?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ван круга.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли се налази у близини неког од стражарских места?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то где се смеће одлагало, јесте ли били у ситуацији да Ви односите смеће?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Смеће нисмо ми односили, смеће је одлагато у контејнер, значи у кампу а после мештани с трактором који су односили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле био је контејнер у кампу?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: У кампу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар самог кампа?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је то ван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то ван?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: А после, значи мештани који су празнили контејнер носили смеће доле, према реци значи, доле је шума нека, не знам шта је већ било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел имала нека рупа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у прилици да видите то место где се смеће одлаже?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па пролазили смо сваки дан такорећи према стрелишту ту где се одлагало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се иде на стрелиште онда се прође поред тог места?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то, да ли је то нека рупа, депресија?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само тако на ливаду па?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у шуму?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Поред реке, поред реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад не знам, да не сугеришем, него да стекнемо неку представу.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Поред реке, значи нормално уз шуму саму, избаци се и ништа више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо да су то довожени неки лешеви?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У близини?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте чули, касније, после? Јесте ли касније чули, мислим, касније јесте ли чули да је у Петровом Селу да су?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да то сам из штампе сазнао и ништа више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо та управа, тог кампа, колко је имала аутомобила, аутомобили путнички који су били тамо, ципови, и да ли их је било?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Један или два ципа су била.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које марке?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не знам, право да Вам кажем, значи не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Боје?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црни? Неких других возила?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, нисам примећивао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел било неки «Пајеро» бели, да ли је долазио, да ли сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте видели да ли је долазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио неки?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, «Пајеро» беле боје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цип «Мицубиши пајеро» беле боје?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не знам, сад не знам с чим је Гури долазио, само то не могу да се сетим који је ауто био, то једино.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је спавао Гури?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Имао је своју просторију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У оквиру кампа?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: У кампу, своју спаваону је имао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су на стражарском месту број 1, тај човек који је стражарио на стражарском, да ли је имао радио станицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стражарском месту два?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није имао нико, да ли је?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не знам, на јединици не знам, значи нисам био ниједном и не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да нисте отишли добровољно, да је то као било добровољно а уствари да није било добровољно?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А шта то значи?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па значи, зато што, значи ја сам дао једном већ ту изјаву, значи нисмо отишли на добровољној бази, лепо су нам рекли да идемо на неку обуку, а да понесемо и свеске и неке књиге, као што смо и урадили. У редовној униформи смо отишли, понели чак и палице, нормално, значи незнајући шта радимо доле. Кад смо дошли, све нам је било јасно где смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, били сте одређени од стране претпостављеног старешине јел?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу није добровољно него је наређење?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Најпре је било на добровољној бази ко хоће као иде се на неко обуку, нико није хтео, значи од нас, значи из моје чете што нас је било, двојица смо нас најмлађих послати, тек смо били почели да радимо, ниси могао да одбијеш наређење.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли Ви знали ко држи обуку?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, ништа, нисмо имали појма, одавде попаковали нас у аутобусе.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте дошли тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тамо кад сте дошли за тих петнаест дана, ко су људи који држе обуку?

НАТАША КАНДИЋ: Јесте разумели ко држи обуку?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па после смо сазнали да су то значи из ЈСО-а.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте, Ви сте из полиције?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте Ви гледали на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није.

НАТАША КАНДИЋ: Што није, не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не занима нас.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што они стално сви говоре да је то било страшно, да многи од њих кажу да им је то ружан сан, да хоће да забораве, па шта је?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Нормално, значи ја никад више у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жесток дрил.

НАТАША КАНДИЋ: То је јединица која је расформирана, и да се нешто догађа тамо у.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Никад у животу више пожелио не бих да одем доле, ни дана, не само значи доле, него уопште никакву обуку, значи ни дана једног да одем на обуку неку, не пада ми на памет.

НАТАША КАНДИЋ: Како су се они понашали према вама?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Било је ригорозно.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то било нормално, ригорозно у неком полицијском?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, не видим заиста праву сврху истраживања на ову тему, знате. Наравно да су их дрिलовали.

НАТАША КАНДИЋ: Па онда извините, али мислим да је то, зато што се упорно понавља, они сви имају мору од тога који су из полиције, то се толико види, толиког испитивања. Реците нам, Ви сте били на Косову?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: На Косову?

НАТАША КАНДИЋ: На Косову?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Цело Косово.

НАТАША КАНДИЋ: Па цело Косово, јел можете бар две локације да наведете?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па ја кажем значи цео сам Косово обишо пешака за време бомбардовања, пешке сам обишо значи, Пећ, Приштина, Призрен, све.

НАТАША КАНДИЋ: Јел имате неко сазнање о пребацивању лешева са Косова?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, одоздо, док сам био доле нисам имао појма. Тек само после из штампе сазнао тако значи, шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сазнао из штампе, добро.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Из штампе сам сазнао шта се дешавало доле, где се шта налазило, јер ме то није интересовало, значи ни за шта. Доле нисмо ни имали шта да, од кога да сазнамо шта се дешава, знамо шта се дешава послали нас одавде, тек смо били почели да радимо.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, доле се то дешава?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Дешава се.

НАТАША КАНДИЋ: Да имате прилике да видите а не да сазнате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок није.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Доле нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао прилике.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа нисте видели?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ништа нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли видели нека убиства?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, доле ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Нисам ништа видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли знате да ли је испред кампа била некаква камп приколица?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Испред кампа?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да тамо код рампе, ван кампа мислим?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не, била је десно кућа једна где су мештани живели, десно од кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико далеко од кампа?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па неких можда стотинак, сто педесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Споменули сте Горана Радосављевића и његову кћерку и тај хеликоптер за који Ви претпостављате?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Тринаести дан значи, ту смо претпостављали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, тринаести дан, да ли је тим хеликоптером отишла Гуријева, ћерка генерала Радосављевића, да ли Вам је познато?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не сећам се тога, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде, баш јуче смо чули причу да.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Све зависи ко је остао био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се возила хеликоптером или је отишла с тим хеликоптером?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Све зависи ко је остао био у кампу па онда неки су били на гађању, доле на стрелишту, неки су остали горе па су можда од колега неко видео горе већ то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ово схватите само као подсећање, то предочавање схватите само као подсећање да Вас евентуално врати у те дане па да се онда присетите можда.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ја нисам ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Значи, да је отишла.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад сте рекли на питање председника већа везано за Ђерића, да не знате да ли је он био, да ли је дошао први или други дан. Прво, питање је да ли је он долазио и одлазио или је континуирано био за време Ваше обуке?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па он је и долазио и одлазио, да ли је ишао до града, али највероватније значи колико ми знамо да је силазио до града, значи цигаре нам је под број један доносио.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако сам ја добро разумео Ви сте сигурни да је то било првог или другог дана?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Првог или другог дана, не могу тачно да се сетим.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да се изјасните за генерала Радосављевића да ли је првог или другог дана био ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или кад?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Или кад?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па не знам тачно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па питање је само да ли знате?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да ли је он био првог или другог дана, углавном је био ту.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, ја питам да ли је био првог, другог, или било ког, дал можете да кажете да се сетите кад је он дошао, кад је био ту?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па не могу тачно да се сетим кад је дошао, али знам да је био доле.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете то да определите у односу рецимо на прву недељу и другу недељу обуке?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: На прву недељу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Прву недељу? Хвала немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Ево Поповић је био тамо сваки дан каже, каже човек.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Само што сам тад био сувши, око 60 килограма сам имао. WC, где је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, то је, на моје питање је рекао да је то код зграде смештаја у посебном објекту.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А да ли се у том WC-у били и тушеви, да ли сте се ту туширали или негде на неком другом месту, у склопу тог објекта?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: У склопу тог објекта је била туш кабина.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро. Рекосте да је била и од генерала ћерка, где је она спавала?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Е, то не бих знао већ, а била је тамо, значи сећам се дела кад је колега изашао са чачкалицом у устима и она је пришла Гурију и рекла «тата, тата, овај носи чачкалицу у устима», тога се једино сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то колега?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Није он дошао данас овде, у Краљеву је у жандарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У жандармерији?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да. Био је већ, давао је свој исказ овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Ђурђевић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевић Ненад? Добро. Јер смо чули јуче причу од једног, са чачкалицом па, осам километара.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Значи мој класић који је са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осам километара марша.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Мој класић који је са мном био, значи заједно у бригади, отишо је после у жандармерију, он је једини био, били смо нераздвојни, који је то радио.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Круг полигона за обуку, односно објекта је, шта сматрате за кругом, да ли је он ограђен или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Круг кампа да ли је ограђен?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Па тамо где је хеликоптер где је слетео, значи где је био као терен за фудбал, то је где је била ограда са оне стране и иза.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Комплет?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Е за комплет не би знао рећи да ли је било ограђено.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па значи?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Значи, али тамо се ограда видела значи иза.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Стадион, трим стаза, барака, кухиња и тај доле сад даље и испод је била жица јел тако?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: И где је прва кућица била значи била је ограда исто стављена, е већ горе не знамо иза шта се дешавало или доле испод.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Е сад овај контејнер за смеће, са доње стране, пошто Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је он био са ове стране ограде или испод ограде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је био у кругу?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Он је био у кругу код капије број 1, колико ја могу да ме сећање служи значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Вас пита Поповић да ли је био?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ван ограде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар ограде или ван ограде?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Унутар ограде, значи у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А испод ограде, да ли се сећате да није случајно била нека приколица, ако се сматра ово као питање, тракторска приколица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер смо чули и те приче да је била паркирана тракторска приколица у коју се истоварало смеће.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је био бунар негде у кругу објекта?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не знам, тога се не сећам.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Кућица за стражарско?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: На кецу је била.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: На кецу? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Човићу да ли, само ради подсећања, Ви сте у поступку истраге рекли везано за Ћерића да је он, да га знате по земљачкој линији, да је дошао после други дан, да Вам је држао обуку из тактике или тако некако, да је скоро сваки дан ишао са вама на стрелиште?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Да, он је био присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате и да је ту од тих 15 дана да је сигурно био десетак дана са Вама?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Јесте, сигурно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е он каже да није. Он каже да је тек тамо пред крај обуке дошао зато што је тих дана имао, спремао је неке испите на факултету?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Колико мене сећање може да служи, значи тада да је он био са нама доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Не тражим никакве, ништа ми не треба.

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Човићу можете ићи.

СВЕДОК САША ЧОВИЋ: Хвала и вама, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живковић Небојша.

Сведок НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Живковићу, отац Момчило?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `70. годиште?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења Крушевац?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште Крушевац?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Небојша Живковић, са подацима као са записника од 29.06.2006. године, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Имате текст заклетве за сведока ту на пулту, прочитајте га гласно.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Живковићу, саслушани сте у поступку истраге, то је било у јуну месецу прошле године?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Јесам али не сећам се датума и месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам у истој овој судници. Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Саслушан сам али се не сећам датума и месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ја Вам кажем да је то било 29.06. по нашим подацима, али се сећате тог саслушања?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при изјави коју сте том приликом дали истражном судији?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Овде у суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Ваш боравак у Петровом Селу и тако даље?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само укратко да поновимо, Ви сте полицајац, у лето '99. године у којој полицијској организационој јединици се налазите?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У поступку истраге рекли сте да сте били у Петровом Селу на обуци?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обуци? Кад сте отишли тамо?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да је то била '99. година да ли јул или који месец не сећам се тачно, значи то је у том месецу негде сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је било престало бомбардовање у сваком случају?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, после, после Косова да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да ли је било ишта посебно тада за време те обуке ваше по чему би је Ви памтили изузев чули смо причу о дрилу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Тежине обуке, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тежини обуке и тако даље, не него неком посебном догађају, да ли се нешто посебно тамо десило па?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули за неко рањавање полазника?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, било је, било је једно рањавање, значи ја мислим да је то колега један из Крагујевца рањен колико се сећам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: То је посебно нешто и посебно су те колеге, значи све из Крагујевца који су били на обуци, значи да су, сад када и у ком времену напустили обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је држао обуку?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: То је мало сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су инструктори? Ко су људи који Вам држе обуку?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Па ја колико се сећам значи у мом сећању је да главни, значи у том кампу по мом мишљењу је био Мића Петраковић би требало да буде. Е сад имена тачно не знам. Био је Фриц неки кога памтим по надимку. Био је Ђера али он је касније дошао при крају обуке, значи негде, не знам још надимка можда који, Поп, да Поп, Поп је био да, он је, игром случаја тог човека нисам знао, али тамо су ми рекли да је значи од колеге који је радио са нама у полицијској станици у Крушевцу, значи брат рођени, након тога смо га значи упознали се и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фриц, Брка, Вук?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Вук ми је познат надимак, али лика не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Вам је познат из тих дана тај надимак?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Надимак, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би он био, неки полазник или инструктор?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Дука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Дука то ми је познато значи надимак Дука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како су били ти људи обучени?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ти људи су на себи носили значи маскирне комбинезоне зелено, маскирне оне зелене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Значи неко од њих је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: На глави су биле црвене беретке оне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шешири?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: У једном делу значи обуке где се нека претрага терена или шта ја знам, значи радила, носили су и те шешире, све зависи како ко. Неко је од њих носио на грудима је значи имао онај амблем «вука», то је ознака ваљда вероватно ЈСО-а, не вероватно него јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте Ви дошли?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Кад смо стигли у камп тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад сте стигли у камп?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја се то, не мислим не мислим него у поподневним сатима негде, сад колико је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било других људи који су већ стигли, полазника обуке?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па било је. Ја мислим да је било људи тамо већ који су пре нас стигли. Ми смо негде, да ли је то било 6, 7 или 8 сати увече, значи негде да смо стигли, можда и касније. Значи, већ сумрак је био неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било страже?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Е тога се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била организована стража тај дан?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не сећам се значи да ли је било страже. Неко од инструктора, сад ко тачно, не знам, кад смо стигли и изашли из возила рекао, упутио нас је где нам је спаваона где ће да преспавамо, где смо и преспавали. То је после, ујутру је било устајање, постројавање на тој писти тамо која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је касније било организована стража?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, да била је стража организована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Два или три, не могу тачно да се сетим, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су била, ако се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Једно је било на улазу, значи на капији ту испред писте, капије, а друго негде иза према игралишту неком терену тамо, сад да ли је било још једно или није тамо код кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви давали, Ви лично да ли сте давали стражу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја се не сећам, можда једном, али не сећам се. Значи нисам сигуран у то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда не могу ни да Вас питам где сте давали, да ли сте имали средства везе и тако даље кад се не сећате да сте уопште били на стражи. Да ли знате Горана Радосављевића Гурија?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Он је 2 дана или тако већ при крају обуке дошао је тамо у камп. Значи дошао је, знам да понуђено нам је ко хоће да остане и да настави значи са обуком, јер били смо постројени на писти ту и он је понудио ко хоће, да ли је то било задњег дан или предзадњег дана, значи ко хоће да остане да продужи ту обуку за инструкторе и тако даље. Значи тад сам га први пут упознао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Видео га у ствари тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је том приликом са њим била и његова кћерка?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Е ја не знам то да је са њим дошла, значи ја нисам видео ни када је он дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли уопште знате да је била његова кћерка тамо?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја не знам да је била његова кћерка. Значи, у неком истражном поступку у полицијској станици где сам давао једну изјаву, не једну две, три изјаве сам давао тамо, питали су ме да ли је била нека женска особа млађа. Оно ја сам једну женску особу виђао, значи при крају обуке тамо, али у кухињи значи с тим куварима, значи то је неких можда три дана при крају обуке, та обука је 15 дана трајала у том кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било женских особа тамо?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Била је та једна, кажем та једна млада девојка можда неких 20-ак година и нормално поред куварица, кувара који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, било је куварица?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, било је, било је. Сад куварица, служили су тамо храну, шта већ, шта су оне куварице или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сервири?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, носили су ту униформу њихову белу ону, као кувари и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Легија, ја мислим да, не мислим него задњег дана је долазио, значи колико се задржао, неких можда пола сата, сат времена ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Мислим да је хеликоптером дошао на игралишту тамо том иза тих зграда где смо спавали, тј. тих спаваона, значи мислим да је хеликоптером дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули да се тамо налазе, да се у кампу налазе нека лица притворена?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не. Ја сам једном приликом значи не сећам се тачно, значи да ли половином обуке или у другој половини обуке, значи кад смо били имали су неки импровизовани тушеви за туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где су били ти тушеви?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: То је било испод писте на неких 5-10 метара, значи можда од капије, од улазне капије између капије и писте под неким углом, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Значи једном приликом, приликом туширања ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су то били тушеви, кажете импровизовани тушеви, како импровизовани?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па то је била једна да кажем мешина за воду већа, значи која је стајала на једној плочи, на ћошку плоче и црево је спроведено до, значи доле две или три или једна, један туш је направљен да би могло да се истуширамо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро и?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Значи ту, то није било у почетку, то је сад колико се сећам значи да ли је у половини негде донето и направљено. Значи, једном приликом кад сам се ту туширао, пошто је како да објасним сада на тој плочи, значи испод те плоче су биле неке просторије где у суштини нико од нас није видео те просторије, значи није видео, није имао времена да било шта види друго сем зашто смо тамо отишли за ту обуку и то. Значи, у једном тренутку сам чуо неке гласове неодређене, значи да долазе из тог правца тамо из тих просторија да кажем. Значи, из неке радозналости своје сам пошао тамо на блиц само сам погледао, видео сам два или три лица да су била у некој просторији, не сећам се тачно, ја мислим да два лица нека. Нисам сигуран значи, у цивилу малтене то је само поглед овако и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их, како сте их видели, кроз врата, кроз прозор? Јесте ли улазили унутра?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, само сам дошао до ивице зида, значи до ивице зида одакле су ти гласови допирали погледао сам на блиц, видео сам два до три лица и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте погледали иза ивице зида, не разумем?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Кроз врата, кроз врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз врата?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да то су била врата прављена од, како да кажем сад, као решетке су изгледале неке, да ли од неких дебелих жица или од цеви 40x40 или како већ, нисам сигуран, не знам. Ја мислим да је било негде две или три просторије, значи такве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, у дужини, како да сад објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било више врата на том објекту?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Три или четири врата је било таквих. Значи, сад ја не могу тачно да се сетим да ли је то било у тој другој просторији или у првој не знам. Значи, кад сам зачуо те неке гласове ја сам само пришао до, да кажем до зида, до ивице и кроз та врата погледао и видео сам нека лица тамо двоје неких да седе или троје, не знам тачно не сећам се, нисам неку пажњу посебну ни обратио на то ко је унутра и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су та врата била, та врата решеткаста да ли су била отворена или затворена?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Затворена врата. Поставили су ми питање у истражи када сам то причао, да ли је то било закључано или није, ја се стварно не сећам тога значи да ли је био катанац на вратима или није био катанац, значи тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вам то питање поставили у истражи?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: У Крушевцу, у преткривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде преда мном је управо овај записник из јуна месеца прошле године у истражном поступку у истој овој судници, па Вас пита истражни судија: «јесте ли чули да су били неки цивили затворени тамо», сведок Живковић Небојша: «не», а данас нам причате о неким цивилима, о некој тројници цивила који су тамо иза решеткастих врата?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам, нисам, добро можда нисам рекао, значи нисам рекао да у том, у тој изјави мојој на почетку значи тај део где сам то што сам сада испричао значи нисам поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто то нисте поменули?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам из којих разлога, нисам можда је, не знам, не знам да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да то није било у почетку обуке то кад сте се туширали тамо у том импровизованом ?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Мислим да није била та мешина, тај импровизовани туш, да кажем, мислим да није било. Не могу да се сетим, то је што каже прошло време, али мислим да није да је то донето трећег, четвртог, евентуално петог дана обуке, можда. Значи, ја мислим да у старту, значи првог дана није било јер смо се купали тамо и где је WC био, значи била је једна туш кабина ту смо се сви туширали, није купање, то је туширање на неких можда 5 минута и тако. Значи то у старту ја мислим да није било, то је тек касније донето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је, да ли Вам је забрањивано од стране инструктора и радника тамо у кампу да одлазите у поједине делове кампа па рецимо и до ове зграде или што је то већ?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, нама нико није значи забранио да каже вама је забрањено овде или онде да се крећете не, али сами ток обуке како је текао значи цело то, цео радни дан је био испуњен неким обавеза где нисмо могли да, значи нисмо имали слободног времена да би се шетали негде по кампу или било где. Значи, сваки да кажем час, је био испуњен са програмом и планом значи обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи видели Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Знам шта хоћете да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете видели сте их, двојица или тројица.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Погледао сам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они Вас видели, с обзиром на то како су, да ли су били окренути према вратима или нису или, рекли сте да су у цивили?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам да ли су мене видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта карактеристично за те људе, да ли можете да нам кажете?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Како мислите карактеристично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали, како су били обучени, да ли је било ту шта карактеристично, по њиховом општем изгледу, да ли је било шта карактеристично на њима било?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нешто карактеристично претерано, не. Значи, обично цивилно одело, колико сам ја могао да запазим. Значи, то је можда неких ни пола секунде, погледа мога. Значи, ништа карактеристично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то биле жене или мушкарци?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, мушкарци, мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарци?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Чини ми се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађе животне доби или старије животне доби?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Средњих година неких, да кажем сада, колико година отприлике, не бих могао да проценим. То је по неком сећању, сада колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажем «чироки» фризура, да ли имате представу шта је то?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: То су неке фризуре уздигнуте или тако нешто слично томе. Нису биле такве неке фризуре, да кажем, дуге косе и нешто или. У суштини тај поглед мој је значи на блиц био, где сам видео ништа нешто да кажем да је две, три главе и померили смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су седели, да ли су стајали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Седели су у неком ћошку тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били везани?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: То нисам видео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте чули, да ли је то ишта разговетно или?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, тај неки, не знам ни да опишем чак штавише како је то било, тај, да ли је крик ни јаук ни, не знам, значи неописиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли је то разговор?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Неописиви глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пригушен или је то јаукање, запомагање, вриска?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Неописиво, не знам да опишем. Значи, тај звук који сам ја чуо, па сам из радозналости да видим какав је звук, шта је, о чему се ради, значи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То колико сте видели та лица, да ли су изгледала нормално или се би се могло рећи да су тучени? Да ли су имали какве видљиве повреде по лицу, по глави?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам то приметио, значи, нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То колико сте Ви видели, запазили?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам то видео ништа. То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте с ким причали о овоме?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније када сте се вратили у спаваону?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не, ни са ким нисам о томе коментарисао. Значи, о томе што сам видео тамо, значи та лица која сам видео, нисам коментарисао ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер смо чули, чули смо овде да се баш о томе и причало, међу вама полазницима?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно њих нам је рекло да ништа није чуло, али су нам неки људи рекли да је било приче?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам коментарисао ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо у том смислу, да су тамо затворени неки цивили, Албанци, странци и тако даље?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја никакве коментаре, значи, ни са ким нисам коментарисао око тога. То што сам видео, видео сам. Нити сам коме причао, нити сам са ким коментарисао око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, Ви сте тамо петнаест дана на обуци, полицајац сте?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је то, то је камп за обуку вас, па су ту људи који држе наставу, то је неки, ајде да кажемо, школски објекат, па знате, претпостављам, мислим то су сада све неке моје претпоставке на основу сагледавања свих тих ствари. Дакле, тамо су људи којима се држи обука, тамо су људи који држе обуку, тамо су људи који вам пружају логистику у смислу припреме хране и функционисања уопште тог и таквог простора и сада нека три цивили или у цивилној одећи тамо у једном делу, у неком објекту бетонског типа, кућа, започета у изградњи, врата решеткаста, да ли сте Ви тада, размишљајући о томе, видевши то и тако даље, да ли сте изводили какве закључке, у смислу, јесу ли људи затворени тамо, што су тамо и тако даље, у том неком смислу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја сам касније, значи, у тренутку те обуке, значи, нисам размишљао значи, видео сам шта сам видео, значи уопште више нисам размишљао о томе, о тим људима. Значи, касније када је на телевизији јављено да су тамо у том селу нађена нека три леша браће Битићи, мени се вратио филм, нека моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте то повезали са овим?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Логичка нека моја, могуће да су то та лица, значи, али док није објављено на телевизији оно значи нисам размишљао уопште о томе. Нисам, једноставно, видео сам, заборавио сам и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту где сте се туширали испод те мешине, колико је било укупно просторија у том објекту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он рече.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Три или четири просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три или четири и било је толико врата. То је рекао.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Значи, нисам сигуран, не могу да кажем, е сигурно је било двоје врата, троје врата или петоро врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите, у којој просторији сте видели та лица у односу на мешину?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: У односу на мешину, значи прва или друга, опет кажем да нисам сигуран, значи, не могу сада да кажем, била је прва, била је друга просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва или друга са леве стране или са десне стране, јер ја сада немам неку представу где је та мешина, само схватам да је горе на плочи?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Како да објасним, значи, ако гледамо гледано у врата, која се налазе, гледано у врата која се налазе, мешина је била на левом ћошку, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај ћошак ближе капији?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ближи капији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, тај ћошак је ближи капији, значи можда неких пет до десет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва или друга од те мешине, дакле са леве стране?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Од мешине, значи прва или друга, значи нисам сигуран, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре тога или после тога видели да неко из кампа одлази према тим просторијама?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не. Никада нисам видео да неко одлази тамо, сем, значи када је туширање, чак, штавише, ја се тамо нисам ни туширао у том делу, не знам зашто, али нисам ни ишао да се туширам испод тог туша више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, при крају обуке појављује се једна жена?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, једна, да кажем, девојка, значи можда неких двадесетак година, двадесет пет, ето сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је она била куварица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је са куварицама.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Она је била, била је са куварицама. Значи тамо у старту, значи у самом старту када смо отишли тамо, значи, да кажем, први доручак, ручак, вечера, значи није била тамо, значи задњих можда три до четири дана се појавила та женска особа, значи била је са куварима. Ја мислим да тамо, колико се сећам, у сећању ми је да су ти кувари исто имали неку спаваону за спавање, неки су спавали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то када сте видели ту девојку и ово када сте се туширали, да ли то можете временски да лоцирате, једно, друго, да ли је то истовремено, истих тих дана?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ове људе које сам на блиц видео, то је можда било неких два, три, четири дана, пре него што се та девојка појавила,

значи негде у другој половини, колико се сећам, у другој половини обуке, значи, сам видео та лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другој половини обуке?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, у другој половини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре нам рекосте, не знате да ли је то други, рекосте сигурно није први, други дан, него је мешина донета касније?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, али ја сам то причао када је мешина донета, када је постављен тај импровизовани туш. Значи, ја се нисам купао првог дана ту када је она постављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него или још касније?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Значи, негде у другој половини, значи седмог, осмог или деветог дана, не знам тачно, обуке, значи ја сам се ту туширао када сам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се и наредних дана исто тамо туширали?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: После тога не ту, него тамо где су раније постављена, значи где је био WC, постојала је једна туш кабина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте касније прилазили тамо?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверавали јесу ли та лица још увек тамо или?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не, никада више нисам. Значи, то сам видео једном, видео сам и више нисам одлазио тамо да проверавам ни да било шта гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те просторије, та врата каснијих дана имали прилику да видите, макар пролазећи поред кампа, пролазећи у том неком делу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Можда постоји могућност, ја нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да видите јесу ли отворена, затворена и тако даље?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам обраћао пажњу, нисам видео, али постоји можда могућност, значи, са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам видео, значи, а можда постоји нека могућност да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се вратимо на ту особу женску. Да ли је била исто обучена као куварица?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не, та особа женска је носила значи нормално цивилно одело, мајица, панталоне. Седела је ту, значи, испред тих спаваона где су спавали кувари, значи испред кухиње, ту је обично седела, сто је био неки напоље. Мислим да је једном, једном док су нам делили после доручка или ручка, шта већ, делили су нам неке сокове, маренду неку и тако нешто, мислим да је и она једном стајала ту поред неке жене која је носила ону белу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, био је тај сто испред где би она седела. Са ким је она била у друштву, осим са Ђером?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Са куварима и значи овај Ђера по надимку, значи име и презиме не знам, знам по надимку само, пошто је он, он је трећег или четвртог дана пред крај обуке дошао у центар тамо, три, четири дана пре краја обуке је дошао. Седео је тамо са њима, са њом и са куварицама, куварима када су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ту женску особу видели некада у друштву са неким од инструктора?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Видите, није само, нисам је видео значи да се шета било где по кругу, у суштини нисам ни могао да видим, јер обука је таква каква јесте била, да ја. Када смо долазили за ручак оно, значи, ту је седела. Сада, увек је неко још био неко од инструктора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са њом?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Један, двојица, значи, неки коментари међу нама су били вероватно и девојка од неког ту инструктора или већ шта, то је неки коментар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се Ви сећате те особе? По чему се сећате? Да ли је била згодна, ружна?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Добро, била је оно, што се каже, на обуци тамо, у оној шуми свака женска особа је згодна, сада, имала је неку, чини ми се браон косу негде до испод рамена или рамена, како већ, не знам тачно. То је овако остало у сећању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била згодна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ишла је прича да је то девојка неког од инструктора?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: То је коментар, једном приликом, значи када је седела можда и можда и први дан када смо је видели ту да седи испред, када смо улазили у кухињу да ручамо, значи, у суштини нисмо, нисмо, не нисмо смели, него такав је режим био да не можемо, нема причања и то, значи за столом када смо сели тамо после коментар је прошао да је или девојка неке или, ето згодна девојка и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опишите нам Ваш задњи дан када сте оно одлазили, ако се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Задњи дан, значи Легија је дошао, не сећам се да ли нам се нешто обратио, били смо постројени. Знам на крају, значи обуке када је био тај задњи дан, захвалили су нам се на обуци, на разумевању, значи, свему томе, испоздравили смо се, чак, штавише и са Ђером тамо, поздравили смо се и ту на столу негде је била нека флаша ракије, сада да ли је вињак или већ чега, ја се не сећам тачно, у шали смо питали, ево прошла је обука, можемо сада по једну чашу, пошто идемо кући и ја мислим да нам је сипао по једну чашицу малу смо попили, поздравили се и отишли кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тада била та женска особа присутна?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Колико се сећам, мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је седела ту са вама или није?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да јесте, ми нисмо седели, ми смо стајали ту, они су седели, значи, да ли је неко од куvara седео, значи, Ђера је био сигурно, мислим да је и та женска особа била ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И имам само још ово питање, где сте Ви спавали, можете ли да опишете тај објекат где је била Ваша спаваона у односу на улазну капију?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: У односу на улазну капију, значи наш објекат где сам ја спавао, моја спаваона је била, да кажем, прва у низу, пошто је зграда, не знам тачно колике дужине, имала су два улаза, колико се сећам. Ми смо на првом улазу, значи у односу на капију можда неких петнаестак метара или двадесет од капије, значи, непосредно испред, изнад писте, да кажем, изнад јарбола где се застава подизала, значи на неких пет, шест метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је тај прозор од спаваоне, на шта је гледао?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Гледао је, прозор од спаваоне је гледао на писту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На писту?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: На писту, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте одатле могли да видите улазну капију, са прозора, кроз прозор?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Улазна капија, значи могла је да се види, али, колико се сећам, значи неким, неким покретом улево у односу на прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали више спаваона?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, ми смо били у једној спаваони смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви полазници обуке да ли сте били смештени у више спаваона или сви у једној?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не, не, моја група, значи, тј. наша група од десет људи је била у тој једној спаваони, у тој првој спаваони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било вас је више од десет је било тамо.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: А било је не знам колико људи тачно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим сазнањима, око стотину вас је било?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Требало би да је тако, можда и више, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су подељени на неке групе.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја причам само за нашу спаваону. Е сада, да ли је и у другим спаваонама су људи били смештени, сада како већ, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули неке друге који кажу, прозор је гледао на полигон тамо на стадион фудбалски, прозор спаваоне?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, то је други улаз у тој згради, колико се сећам, значи други улаз где је био доктор, где је био, шта ја знам већ ко је тамо спавао у том делу, другом делу те зграде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, само да се вратимо на ово, кроз прозор је могло да се види, видела се писта, а ако се мало нагне, види се?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, ако се нагне улево, колико се сећам, могло је, сада, ја мислим да може да се види та улазна капија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се види тај главни пут који пролази поред кампа и поред улазних врата?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Види се у том делу где је капија само, тај пут главни, значи можда неких пет метара од капије и метар испред или иза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли сте можда приметили да ли је ноћу неко возило долазило и да ли сте нека светла ноћу виђали на путу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не. Не, у суштини ноћу легали смо у три сата, четири, два.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ноћу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, устајали у шест, значи, да кажем од неких 11 сати увече или 10 сати увече, после вечере, када је већ било шта је, значи, имали смо чишћење наоружања у спаваонама значи где, једноставно нисмо, нисмо имали времена било шта друго да радимо, него ето, морали смо да чистимо да би пре очистимо, буде чисто када се прегледа, пре ће да легнемо да одморимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када бисте обично легли на спавање?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Па, дешавало се у 2 сата, у 3 сата ноћу, значи, све зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После поноћи?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, да, после поноћи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате то пре него што сте легли после поноћи, да ли је неко возило долазило ноћу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не, ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сигурни сте?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам то приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, јеси сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, питам. Какво је време било за време трајања обуке, да ли је било кише и шта бисте радили када је киша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је било кише?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је било кише?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: За време обуке, значи ја мислим да је дан или два падала киша, у то нисам сигуран, један дан или два. Значи, имали смо обуку, једном мислим да је нека слабија киша падала, па смо били, ишли смо на ту обуку на коју смо ишли, а другог дана, да ли смо у спаваони или су били шатори направљени, значи где да се склонимо од кише, чистили наоружање и значи тога се тачно не сећам. Да ли је то било у спаваони чишћење наоружања или је било у шаторима неким, где су ту биле и неке игре, да кажем, расклопи се наоружање, па се онда такмичи између две групе или ко брже склапа, расклапа, значи, мислим да је тако било, опет нисам сигуран за то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете у односу на тај дан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је падала киша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је падала киша да се определите, када је било ово када сте се Ви тамо туширали и видели ову тројицу људи? Да ли је то било пре или после?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да сам та лица видео пре него, пре него што је падала киша. Опет то нисам сигуран, значи не могу да кажем нешто са сигурношћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, нисам сигуран, али мислим да је рекао да зна да је Поповић био тамо. Где је Поп спавао, да ли знате? Да ли је имао неку посебну просторију?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Видите како, у тој спаваони, у том улазу, тачно где смо ми спавали, где је наша спаваона била, ту је била и нека канцеларијца мала, где је био телефон, ко је морао хитно да се јави, мада ретко смо се јављали кући, значи ја, чак, штавише не знам да ли једном или ниједном, био је магацин неки опреме.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је спавао Поп, то ме интересује, да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не знам тачно, значи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у тој канцеларији што помињете ту канцеларију?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Постоји могућност да је и ту, не знам, значи нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не знам стварно, инструктори, што се тиче инструктора, не знам где су они спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је вас било у спаваони?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Нас десеторица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шесторица?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: А десеторица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Десеторица? А WC увече, морали сте да излазите напоље?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја колико се сећам из моје групе, значи нико није излазио, ноћу нисмо излазили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, где је WC, има ли у спаваони WC?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, нема WC, у тој згради није WC.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где се иде у WC?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: WC је значи у односу на писту према игралишту, тамо, сада колико то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мало пре је судија питао, Ви сте рекли да нисте били на стражи, па онда судија је коментарисао, па Вас је судија питао за средстава везе, да ли сте уопште видели тамо средства везе, било у канцеларији, било да неко носи по кругу, моторолу или било шта, у том смислу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Мислим да нисам видео, али нисам сигуран, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови инструктори, да ли су они имали какве мотороле?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам сигуран, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је долазио неки камион док сте били тамо на улаз, шлепер, неки већ?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули да су тамо лешеви неки са Косова сахрањени?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја сам малопре рекао судији, значи, да је касније, значи после, око годину и шта већ.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли је од тих тамо тај камп, Наставни центар, да ли је имао нека возила, ципове?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да је било, било је једно возило, да ли ланд ровер или шта већ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Сиве неке боје или какве, сиве неке боје, значи. Знам да смо једном приликом гурали да упали, мало узбрдо и тако.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је видео ту тројицу. Да ли сте после видели да нема никога ту?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, нисам обраћао пажњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није више ни прилазио ту.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је одлагано смеће?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, значи, да ли је у близини кухиње био неки контејнер где смо одлагали, значи не сећам се, нисам сигуран, где смо одлагали, значи то што, у суштини све што смо понели са нама на терену, на обуци, то је када се поједе, спали се тамо или, значи да.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како спали, где се спали?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па, кесице или ово у шуми где има.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли има нека рупа тамо, да ли сте видели у близини капије један или негде тамо, да ли је била нека рупа ископана тамо?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не сећам се, не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли нека река има ту?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Има једна река, али да кажемо, поток, река, да ли је река или поток, већ не знам ни ја. То је било, значи доле испод кампа, где је било стрелиште, значи та река је пролазила ту.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ту било неке јаме?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам то приметио.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала.
НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, где Ви радите данас?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: У Полицијској управи у Крушевцу.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли ту постоји неки притвор?
СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, постоји соба.
НАТАША КАНДИЋ: За задржавање?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: За задржавање, да, просторија за задржавање.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте видели ову у Петровом Селу ову собу са решеткама и ова лица, да ли је Вама то личило на простор за задржавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам ја то, да ли су затворени, задржани, у том неком смислу шта је о томе, каже да није ни мислио шта је то ни шта је са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам хтела да питам, пошто он зна шта је простор за задржавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите сама просторија и сам простор?

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, питам, ако је мислио да је то неки простор за задржавање, за притвор, зашто онда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није мислио у том правцу.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам размишљао у том правцу, не знам сада шта да одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Нешто мора да сте мислили ако сте, видите, ћутите, не коментаришете, да ли је то зато што Вам се чинило да нешто није у реду или просто Вам пролази кроз главу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја не знам како да објасним, значи, из којих разлога, можда и мени необјашњивих, значи нисам коментарисао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неког страха код Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Није било неког претераног страха. Више је било, више је било умора код мене пре свега. Значи, једноставно у таквим, на таквим обукама, значи немате времена да размишљате о било чему, значи нема времена за размишљање. Значи, свака секунда кажем или минут је искоришћен програмом и планом, значи, а и то мало времена када се има, значи то је неких можда три, четири сата, где се једва чека да се одмори, да се легне.

НАТАША КАНДИЋ: Када се туширате, да ли има инструктора ту око вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нико није био, да кажем, поред нас, нико није стајао изнад главе или иза леђа да се ми туширамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тамо сами, када сте се туширали код те мешине или вас је било више?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Код мешине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па то је, видите како, значи има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на туширање одлазили самостално, када се коме ћефне или је то било групно?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, туширање није самостално. Туширање је значи било, да ли ујутру после трчања, већ колико смо после пред доручак или како. То није класично туширање, то је само да се спере зној, нека, значи горњег дела тела и колико ко стигне да спере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте се сетити, да ли сте били сами тада под тим тушевима или је још неко био са Вама од Ваших колега?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Биле су колеге. Сада се ја не сећам ко још је био, значи, јер пет минута колико се сећам, да ли је пет или десет, сад не

могу да се сетим тачно, има за туширање. Уствари, то је тако испрограмирано да када се дође са тог трчања, са тих вежби, иде се на доручак, значи, између, значи та пауза, да кажем кратка, за цигарету, за то туширање неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко су људи који су били са Вама, јел су то из Ваше групе, из те Ваше групе?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Могуће да је неко био из моје групе, али ја се не сећам значи тачно, не знам. Туширали су се људи, значи, који су, да ли из Крагујевца, Краљева, ко је већ био тамо, Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви сте нам говорили о Вашој групи, вас десетак?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, али нисмо ми сви заједно ишли на туширање, да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте били заједно у програму, били сте у програму обуке заједно?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на гађања, и на маршеве и на, били сте заједно у програму обуке?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не само ми, значи, него можда је била и, можда, не можда, него били су и други са нама, не само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можете некога сетити ко је тада био са Вама на туширању?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја не могу да се сетим, не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има неки разлог, Ви кажете да сте само то погледали, то је био тренутак, отишли. Да ли због тога што се плашите да Вас неко не види од инструктора, неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако, можемо да га питамо, зашто?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хајде, зашто?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Није ми јасно?

НАТАША КАНДИЋ: Па, видите да је неко затворен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте погледали и одмах се вратили, без икаквог даљег задржавања, разгледања и тако даље, питамо Вас зашто, зашто тако на блиц, што би рекли, ако сте већ били радознали, разумете, ако сте већ били радознали да, па одреаговали на те гласове и пришли, зашто такво кратко задржавање и назад, у том неком смислу ако можете да кажете?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Зашто кратко? Кратко је због тога, јер у сваком случају могао је неко од инструктора да види да сам тамо, да сам овде, значи да нисам у групи, да сам негде, сада вероватно би уследила нека казна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте смели да будете сами нигде, него увек у групи?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не баш сам, да не кажемо сами не бисмо смели, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него по тим неким правилима, не знам, откуд знам?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Правила су таква, значи да, ради се само оно што се каже, значи нема, нема неког иступања или шта ја знам, из тих правила и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се плашили да Вас неко не види тамо?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па, не да сам се нешто претерано плашио, али, једноставно, можда је постојао неки страх да не би, да ме неко не види од инструктора, да сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу, не у смислу страха, него у смислу непријатности?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, да, јер увек за нешто што се одради што не треба, добију се неке казне су се добијале у виду склекова, трбушњака и шта ја знам. Значи, нису то неке казне биле, не знам ни ја претеране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би то било, то што сте Ви пришли тамо пар корака ван туша, што би то било нешто што не треба?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да би заслуживало, мислим, разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да би заслуживало сада неко Ваше кажњавање, склекове, трчање, не знам?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам како то да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, били сте тамо, знате правила, знате шта су Вам све говорили, забрањивали, дозвољавали, па ми то не знамо и због тога Вас питамо, разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Видите нама, ја сам то рекао на почетку, да нама нико није забрањивао да тамо не смемо ово, не смемо оно, али самим тим програмом и планом обуке, значи, није се имало времена за било шта друго, значи него само на оно на шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је још неко са Вама пришао тим вратима?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не сећам се, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били сами?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја сам сам, мислим да сам био сам, не сећам се, значи да ли је још неко иза мене или пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко чуо, мислим, то Вас питам због тога, у смислу да ли је било када сте се Ви ту вратили, да ли је било неке приче, еј, шта то би, шта си видео или тако што?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, не, ја никакве коментаре ни са ким нисам коментарисао, значи, нити сам чуо да неко коментарише око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Вас је ту неко од тих људи нешто можда у том смислу питао?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: За шта сте ви оспособљени тим, том обуком?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: То је у суштини, не знам да prevedем, не знам да кажем шта је. Обука је била, значи усмерена на увежбавање гађања, значи, ватреним оружјем, кондициона обука и.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда обучавани у тројкама?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на Косову?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тамо имали неко сазнање о камионима, пребацивању лешева?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте после овога када је објављено, када сте Ви повезали, да ли сте разговарали са неким са којим сте били на обуци?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, нисам коментарисао ни са ким, значи о тим стварима, значи, шта, како, ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мене интересује, да ли то што сте видели, тада, како кажете два или три лица, да ли је то за Вас било необично?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па, необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду, бранилац Вас пита, то сам Вас и ја питао, али остали сте мало нејасни, сасвим је разумљиво да бранилац тражи разјашњење, имајући у виду комплетно ситуацију, дакле, место, шта је то и што сте Ви ту и што су сви ти људи ту, разумете, полазници, инструктори и тако даље и тако даље, да ли је то нешто необично, то што су тамо три, три цивила у тој некој таквој просторији и таквом објекту?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Јесте било необично, да кажем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Следеће моје питање је, да ли је Вама било забрањено у том кампу да се шетате по кругу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја сам малопре то рекао, значи да нико није изричито забранио, значи нико од инструктора и нико није забранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се није имало времена?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Него се једноставно није имало времена за било какву шетњу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је након Вашег исказа пред истражним судијом 29.06.2006. године овде пред истражним судијом Дилпарићем, да ли сте имали након тога, да ли сте давали још неке изјаве у вези тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након тога давали неке изјаве?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: После тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, давао сам, значи још једну, две или три изјаве, значи не сећам се, не знам тачно, значи изјаве, сада да ли је то изјава, јесте изјава, ја сам је писао, ручно потписао, значи у СУП-у Крушевац доле у Полицијској управи Крушевац, долазиле су колеге из УБПОК-а, ја мислим да је Небојша неки Попов, пошто је имењак, чини ми се Алимпијевића или како већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи после тога?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: После давања.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли у вези истог догађаја сте давали исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам, да.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја сам схватио да је у вези тога.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи, ја ћу предочити питање истражног судије од 29.06.2006. године Вама и шта сте тада одговорили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то страна?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је, пошто нису одстраничене, то је трећа од краја или трећа и од почетка, значи трећа страна, то је рецимо, први, други, трећи, четврти, пети, шести пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали забрану да се негде у кругу крећете?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, између осталог, истражни судија Вас је питао: «и ништа необично нисте чули ни видели», сведок Живковић Небојша изјави: «не», данас кажете – «да». На питање судије, «сада мене интересује, да ли Вам је неко изричито забранио да у неки део круга залазите», сведок Живковић Небојша – «па, било је забрањено да се шетамо уопште по кругу».

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, значи, сигурно нисам рекао да, ја сада не знам, не могу опет кажем, не сећам се те изјаве моје коју сам дао, али знам да нам нико није изричито забранио, значи, нико није забрањивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Па било је забрањено да се шетамо уопште по кругу, имали смо обавезе које смо имали», то је Ваш одговор, у истој овој судници?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Могуће да сам тако рекао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли, сигурно.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Али, не у смислу, нисам сигуран, значи могуће да сам тако рекао, али не у том смислу, као што се, у смислу мислио сам на то да значи нисмо имали времена, пре свега за неку шетњу, а не да нам је било забрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли Вам је то једина обука на којој сте били?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Био сам на обуку, значи за возача оклопних возила, шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте се оно пријавили када су Вас при крају обуке Гури или ко већ када су Вас анимирали да ли желите да останете, да ли сте се пријавили и за наставак?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не. За ту обуку сам се пријавио, зато што смо били на Косову доле, рекли су петнаест дана у Петровом Селу, боље петнаест дана у Петровом Селу на обуку него два дана на Косову, значи, због тога сам се ја пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Косово после завршетка борби?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Било је, значи, било је, требало је да се иде, значи док смо били на Косову доле, при крају негде већ, како, тачно не сећам се, значи било је ко хоће да се пријави да иде на обуку за ОПГ. У суштини, не знам ни сада шта у преводу значи ОПГ, оперативно-потражна група вероватно, онда смо се пријавили, значи колеге из Крушевца који су са мном били, пошто били смо сви у истом одељењу јединице која је била на Косову доле.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Е сада ми није јасно сада, ако можете да објасните, а да се нисте пријавили за Петрово Село, шта би се десило?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Видите, сад хоћу да објасним овако, да објасним овако, значи неких можда, нисам сигуран, значи, али можда неких, да кажем ајде, месец дана, два месеца, при крају Косова и рата доле на Косову

који је био, значи командир чете је питао, ко жели да иде на обуку ОПГ, где се иде, како се иде. Када је то питао, ја нисам био присутан ту тренутно, имао сам неке друге обавезе, значи када сам се вратио, колеге које су биле са мном у одељењу, јер ја сам био возач оклопног возила, значи био командир одељења мој и остали људи у одељењу, су рекли да су се они пријавили за ОПГ. Иде се каже петнаест дана у Петровом Селу. Сада, да ли је тачно било Петрово Село или Митрово Поље, ја не знам. Ја кажем, када сте се ви пријавили, пријавићу се и ја, зашто ја да останем сам овде, а сви идете и тако сам се ја пријавио. После значи, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је до реализације тога дошло тек после бомбардовања? Сада смо разумели, добро.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, тек након бомбардовања, значи је дошло. Чак, штавише, ја сам био на одмору, па су ме тражили кући, командир је тражио, значи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада смо разумели.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је Вас упутио у Петрово Село, значи, која јединица, која?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не знам, то је списак значи био, командир, садашњи командир Полицијске станице, онда је био командир чете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Полицијске станице, где?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Полицијске станице у Крушевцу, значи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви за време бомбардовања били, да кажем, у надлежности Полицијске станице у Крушевцу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Командир моје чете, командир моје чете је био командир, садашњи мој командир из Крушевца, значи командир чете Посебне јединице полиције.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисам Вас то питао, када сте били на Косову, док је трајало бомбардовање, Ви сте били припадник које полицијске станице?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Крушевац.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Крушевац?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били припадник неке ПЈП?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Припадник Посебне јединице полиције, 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. одред, нишки?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, не, уствари, Ниш, Крушевац, Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант, Митровић?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Јесте, Митровић, Митровић, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пре одласка у Петрово Село, колико сте пре одласка тамо сазнали да идете и када идете у Петрово Село?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја сам сазнао лично ја сам сазнао, значи, два дана пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, били сте на годишњем одмору?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Био сам на одмору, значи командир ме је нашао, да кажем, на улици, испред СУП-а, пролазио сам, тражимо те, не можемо да те нађемо, идеш сутра или прекосутра, дан или два, значи пре одласка, треба да понесеш то, то, то и то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како се зове командир?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Сикетић Зоран.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко ме сте се пријавили да хоћете да идете у Петрово Село?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Сикетићу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Сикетић Зорану.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сикетић Зорану, за време бомбардовања, ако сам добро разумео?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, да, да, на Косову.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли можете да определите, када, на почетку бомбардовања, на крају, на средини?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Прелевићу, не видим праву сврху ових разјашњења са сведоком.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево само још неко питање да поставим, ја се извињавам. Када сте други пут били на тој обуци за тенкове везано, за шта сте били, за возача оклопних?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: За возача оклопног возила, значи то сам био на обуци у Призрену, то је пре рата много било, 1990. и.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након тога нисте, након ове 1999. године никада нисте ишли на обуку?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, не, после, после значи ове обуке у Петровом Селу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ни за какву обуку нисте ишли никада?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико пута је падала киша за време Ваше обуке у Петровом Селу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Дан или два, то сам рекао, значи нисам сигуран, дан или два.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, једанпут или два пута је падала киша?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, дан или два.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да определите, када, за време тих петнаест дана, када?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком, средином, при крају?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: У другој половини, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам сигуран, не могу да кажем сада да је падала првог или.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Који размак је био између две кише?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да су за редом, један дан и други дан падала киша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо и схватили, први дан ситна, а други дан онако интензивније.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је неко на Вас утицао да промените исказ овај који сте дали пред истражним судијом?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекли да сте се туширали из тих мешина. Хоћете да нам објасните, јел то неко треба да пусти воду или имате славине, како се то обавља?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Видите како, ја нисам значи ни у једном тренутку видео тамо како се то пуни, како пуне, претпоставка је да се та мешина, значи, не пуни сама од себе, него се пуни неким цревом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви долазите, та мешина горе?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, већ је пуна.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, да ли Вам неко пушта воду?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, воду смо пуштали сами за туширање, ако на то мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, на то?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Значи, за туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било из саме мешине више тих тушева?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Један туш или два, значи, нисам сигуран, не знам, значи један је туш где се дође испод, повуче се канап или славина се одвије и вода цури, то је то.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је било дозвољено да се сами туширате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно да идете на туширање, у том смислу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не знам, нико нам није рекао да. Да ли нам је било дозвољено да се, како?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сами туширате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами одете да се истуширате?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, нико нам није забранио, али није се имало времена. Рекао сам малопре, ја мислим да сам поменуо, да је времена било, значи, после, ујутру значи пре доручка, није то туширање класично туширање, него чисто да се спере зној са себе, са горњег дела тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одете па чекате на ред?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Једни су ишли тамо, једни овамо, гужва, значи, јер у 7 сати је доручак, од 5 до 7, ако каже имате времена да се истуширате, значи то је то, колико ко стигне.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На питање председника већа у односу на ту мешину где су та врата, где сте Ви то видели што сте данас објаснили, Ви сте рекли, прва или друга, прва или друга лево или десно од мешине.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Објаснио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је десно.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Објаснио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мешина је са леве стране, рекао је да је мешина са леве стране горе.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Објаснио сам у погледу на врата где је била мешина.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли знате Љубу домара?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате Чеду домара?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате оног добављача Боривоја, куvara Бору, да ли знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стевановић Боривоја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стевановића?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Стевановић Боривоја?

НАТАША КАНДИЋ: Стојановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Колико сте рекли људи да се туширало са Вама заједно, отприлике?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам ни то тачно да кажем, значи колико људи, 150 људи је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, тог, тог тренутка када сте то видели, колико је било вас ту да се туширате?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, било је више људи, сада колико.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Шта значи више, од - до?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Од 50 до 80 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду за туш тамо поред те просторије?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, можда нисте разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него то Вас пита бранилац, и ја сам Вас то питао, ту где се туширате, код те машине, када сте видели те људе, колико је ту људи још?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, можда је било десетак људи, петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту можда било?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Значи, не знам тачно, нисам сигуран.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У тренутку када Ви чујете те, како кажете, гласове?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да, неке неодређене гласове.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је тада било десет, петнаест људи?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Можда и више, значи, десет, петнаест, од десет до петнаест људи.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можда и више? Да ли сви ти људи могу да прођу поред тих врата и прозора где сте Ви прошли?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Вероватно могу, не вероватно, може да се прође, али није имало потребе да се пролази поред тих врата тамо и шта ја знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није имало потребе?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Није имало потребе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли ту постоји бетонска стаза?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не сећам се, можда, не сећам се.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не сећам се.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Испред врата бетонска стаза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отишли и видели то, видели те људе, реаговали на те гласове, да ли је још и вратили сте се овамо испод туша, рекли сте, ништа нисте коментарисали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко из те групе отишао да и он провери шта је то?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли иза тих врата, значи мешина стоји у левом делу зграде, Ви идете десно где су та врата, да ли иза тих врата имају степенице које воде ка Вашој спаваони?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам, не знам, јер с те стране је објекат, значи, једноставно нико никада није силазио и никада нико није долазио, када смо ишли на туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте са ове стране где је мешина?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како Ви знате да нико никада није долазио и како Ви знате да нико никада није силазио, то ме сада интересује, одакле Вам сазнање да нико никада није или нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам и нисам видео. Можда сам погрешно рекао, али ја нисам и нисам видео да је неко ишао са те друге стране тамо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете да сте чули некакав говор или нешто тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не говор, рекао сам неки глас неодређени, значи који не знам да објасним.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На ком језику је био тај глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чује само глас, чује само глас.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате, да ли сте препознали језик?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли сте, када сте видели, кажете два или три лица, да ли су они нешто унутра радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су седели.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да су седели, значи колико сам могао да приметим, да су седели.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су они Вас видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су поред њих били неки предмети у тој просторији?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не сећам се. Нисам приметио неке предмете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та просторија била празна, да ли је имала какве лежајеве?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сандуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сандуке или је била празна, само њих тројица?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: По сећању мислим да је значи у том делу где сам ја видео како сам усмерио поглед према тим лицима, мислим да није било ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нисам опет сигуран, значи то је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате, да ли су они припадници МУП-а, ЈСО?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: На кога мислите?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На та лица која сте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не знам. Не знам ни ко су ни шта су.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су они нешто од Вас тражили?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су они Вас звали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Нико није звао, нико није, ја сам рекао да сам чуо те неке, неки неодређени глас неки и ја то из радозналости када сам видео да има тамо некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати, то сте све рекли.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На питање председника већа везано за смеће или можда тужиоца, извињавам се, не знам, Ви сте рекли, не сећам се где смо одлагали смеће. Питање моје, да ли сте Ви одлагали смеће?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Смеће, смећа, значи, нисам ја одлагао и не знам ко је одлагао и да ли је, какво смеће, шта, значи, оно што смо добијали, значи, чоколадице или шта већ, то је, значи, то знам да смо то све, значи те кесице које су биле од сокова, значи, амбалаже, то смо све у шуми, значи тамо где смо радили обуку, да смо, какву смо обуку, или на стрелиште значи, спалили, да не, као да се не загађује околина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо у кампу, у спаваони?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: У кампу не знам, рекао сам да мислим да је испред кухиње тамо била нека, нисам сигуран, али да је неки контејнер постојао, а ко је већ тамо одлагао, то вероватно је неко одлагао.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кухиња је када уђете на капију у камп, са леве или десне стране?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Лево.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Немам питања више, хвала.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: На питање браниоца Прелевића рекли сте да на Вас нико није утицао да данас кажете ово што сте рекли. Моје питање је, пошто сте били упозорени код истражног судије да не смете да прећутите ништа што Вам је познато, а очигледно да сте прећутали овако нешто, јер нисте рекли, да ли можете да објасните, шта је Вас мотивисало да данас кажете ово што сте рекли, а у истрази нисте рекли?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја нисам то само данас рекао овде, значи него сам рекао и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас питао, зашто сте, зашто сте тај део прећутали код истражног судије.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да, али шта је сада утицало пошто нико на њега није утицао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сведок је дао нека објашњења, у смислу, не знам, не могу да објасним.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: То је везано за онај исказ, али због чега је данас одлучио да ово каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то и питао, то сам га и питао, зашто данас, зашто је данас рекао ово што је рекао, а онда код истражног судије није.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја мислим да је он кренуо нешто да одговори, па сте га Ви прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сам ја сведока то питао, колега Прелевићу, ја сам то питао сведока и наравно то је прво што питам сваки председник већа када сведок казује другачије, јесте, због чега и он је.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Из необјашњивих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево управо тако је и рекао, из необјашњивих разлога.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Али везано за истрагу, али за истрагу и за данас, на шта се то односи, из необјашњивих разлога, данас или у истрази? Због чега данас ово не говорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Банић, не разумемо се сада Ви и ја.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Добро, мислим, разумемо се али. Да ли сте о овој чињеници након давања исказа код истражног судије говорили, када сте саслушавани у полицији, накнадно, пошто сте позивани два, три пута?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: После, када?

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: После давања исказа?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Овде?

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Код истражног судије, позивани сте два, три пута у СУП Крушевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да, два, три пута у Крушевцу сам.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли сте тада говорили о овој чињеници?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да јесам.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Интересује ме, везано за ова лица када сте погледали просторију, да ли је неко од њих био окренут Вама лицем? Да ли се тога сећате?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не могу да се сетим да ли је неко лицем или из профила или леђима окренут, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда процењујете њихову животну доб, ако седе а нису Вам лицем окренути, а Ви процените их на неке особе средње животне доби?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не знам ни то да кажем сада, да објасним како.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли сте запазили да ли они, евентуално, око главе, видели сте им главе, пошто седе тамо, да ли имају нешто везано, завезано?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, нисам запазио да имају нешто.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли можете временски да определите када сте се то туширали и ишли да ово погледате, да ли је то било време преподне, у подне, послеподне? Он је објашњавао када се туширају, објашњавао, али да ли он може ово за конкретан догађај?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим, нисам сигуран, не могу да тврдим, значи, али мислим да је то било, значи у преподне, значи, пред доручак или шта већ, како да кажем, нисам сигуран, али мислим да је тако.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли је тада, тог тренутка када сте стајали, туширали се или чекали туширање, падала киша или не, тада?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, не, није падала киша.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Везано за оружје, муницију, уствари, коју сте користили приликом гађања, на вежби гађања, да ли знате где се та муниција држала? Где је била складиштена, где је стајала?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам ни то, не знам, значи, имали смо значи, десило се, дешавало се, тј. да целог дана имамо обуку из гађања, значи ситуационе и све остале обуке, небитно то, значи, да је, колико се ја сећам, муниција увек била на писти, на писти, значи постављена, постројимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поделе вам је?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, не, нису делили, него сандуци су били и неко, значи двојица из групе једне, из групе друге, понесу те сандуке до стрелишта и после доле је дељено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да је тако било.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Кажите ми, са тог места где ви стојите на писти и чекате да добијете муницију из сандука, везано за удаљеност овог објекта где су се налазила ова лица, да ли бисте могли да чујете, у моменту када стојите на писти, ако некога доле буде?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, мислите гласове, не.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да, ако вичу?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Добро, хвала, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Изволите, господине Поповићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помиње се овде записник истражног судије, 29.06. сте Ви давали изјаву истражном судији, према записнику, читам из записника.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Добро, могуће је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, колико је то Ваше давање изјаве трајало?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не знам стварно, ја мислим да је кратко нешто, можда неких пет, десет минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У записнику стоји, почето у 14,14, завршено у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком записнику говорите, колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Записник од 29.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Завршено у 14 и 20, то је шест минута.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Могуће, од пет до десет минута, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тога дана дошао још из Крушевца да да изјаву?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Са мнош из Крушевца мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Са мнош из Крушевца је дошао Миленовић Срђан, Миленовић Срђан звани Ћиле, значи који је радник у Полицијској управи, тренутно на пословима магационера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли могу ја сада да питам нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био Ђокић Небојша?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Њега нисам видео овде, али чуо сам да је био, јер Јовановић Војкан је дошао, али не са мнош, он је дошао из Краљева, где је већ у Жандармерији, значи возилом својим, овде смо се исто тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се нашли овде испред суднице?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Овде испред суднице, значи био је Јовановић Војкан, ја, Миленовић Срђан и ја мислим да Ракић неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чему сада све ово, колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам само. 29.06. је било осамнаест људи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћу Вам ја рећи. Његово данашње саслушање у овој судници би по мени трајало десет минута, да није почео да прича ово што је почео да прича, односно, да је онда причао ово онда би трајало дуже.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Или да је тужилац био на том саслушању и постављао питања трајало би дуже или да је пре тога био у УБПОК-у, вероватно би трајало дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић, да ли познајете овог човека?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да. Знам га, значи, упознао сам га тамо, видео сам га на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, Ђера?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не, Поповић Драги, Поповић Драги му је брат, а Поповић Сретен, мислим, Поповић, Поп, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, само оно што ми нисмо питали, а ми смо га врло детаљно.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У реду, у реду, да ли је био на полиграфу? Да ли је био на полиграфу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Да, да.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је на полиграфу било оно питање што је данас, што сте рекли да сте видели та лица?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Не могу да се сетим, али мислим да је на полиграфу питање било, да ли сте тамо видели браћу Битићи, мислим да је такво питање, нисам сигуран, мој одговор је био, не.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто кажете, да ли сте после тога поново давали изјаву код инспектора УБПОК-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: После полиграфа?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: После полиграфа, мислим да сам давао једну изјаву заменику тужиоца или коме већ, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо проверавати, господине Поповићу, ми нећемо проверавати полиграфско испитивање сведока и да ли је уопште у том смислу испитиван, саслушаван.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Та лица што је он видео тог тренутка у тој просторији, његово мишљење, да ли су они нешто ту радили или је по његовом, да ли су они били притворени и шта он мисли, да је његово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га у том смислу и он је потпуно неопредељен. Само му је било необично, рекао је, да му је то било необично.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Туш, ако може само да разјаснимо, какве је боје била мешина, ако се сећаш, случајно?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Да ли црне или тамнозелене, стварно то не могу да се сетим.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Била је плаве боје. Да ли сте се голи туширали?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не, значи није, ја сам два пута, мислим да сам рекао да то није било класично туширање у смислу да се стане испод туша и да се иштушира неко, значи горњи део тела да се спере само тај зној са себе, јер је било трчање, било је ово, било је оно, значи.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Значи, то би било умивање, не туширање?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Па, ајде да кажемо, умивање је умивање лица, сада, туширање.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је имао славине или туш, левак онај?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Ја мислим да је био туш, нисам сигуран, мислим да је био туш.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас питао, господине Поповићу, чули сте шта каже сведок?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте била је плаве боје?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тамо је била нека мешина?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Била је мешина, биле су славине и славине које су биле у висини до појаса, значи није могло да буде више, отићићемо на лице места, видећете колико је висок објекат и да нема шансе, једино ако хоће да чучне испод њега, па да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је та мешина тамо постављена?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја мислим да је од првог дана, ту мешину сам ја лично донео. То је била значи приватна мешина, није била службена, са Косова када смо доносили ствари и опрему, тада сам ја ту мешину донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од првог дана?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да. Чак, штавише особље из кухиње се сунчало на њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али оно што је битније, ево према казивању овог сведока би се дало закључити да су браћа Битићи боравила тамо дуже, знатно дуже него што нам Ви рекосте?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Управо због тога сам и питао, а питала је и бранилац, када је дао ту изјаву, ја и даље тврдим да су била лица ту, да сам их предао када сам их предао, као што сам и рекао у изјави, не знам ово шта је разлог његов, тако да оно што је рекао није тачно, сигурно да су били и касније, значи били су тај дан и сутрадан, значи када сам их предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, Поповић то тврди да су били доведени, сада небитно датумски, доведени један дан послеподне, једну ноћ преноћили, сутрадан били, сутрадан увече преузети?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Ја не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то се све дешава, то се све дешава, практично се то дешава на самом почетку, практично први дан обуке, доведени дан пре почетка обуке и предати први дан обуке увече?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Видите како, ја оно што сам рекао, значи, нисам рекао да је сигурно тако било, да сам ја то, могу само да кажем да, значи нисам у првој половини значи сигурно значи негде од 6-ог до 9-ог дана обуке, не знам да ли је то био шести, пети, девети дан када сам ја та лица тамо видео, значи не могу да кажем да сам првог дана, првог дана смо били постројени, муниција узимана, ракија ко је понео и шта ја знам, телефоне мобилне и то. Значи, првог дана се нисмо ни умивали тамо, ни туширали, чак, штавише. Када помињем туширање, није то класично туширање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: То сам рекао.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И ово, господине председниче, само, пошто он каже да је чуо неки жагор, неразумљиво шта је, ту је после био и магацин, значи долазили су људи да узимају опрему, као што је Видојковић био односио оно сутрадан са магацинима, зато сам ја поставио питање, да ли је њему то деловало да су ту тада када је он то чуо и када их је он видео, деловало да су људи притворени или да је неко нешто радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али он нам је говорио о цивилима, али он говори о цивилима.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Био је ту Љуба домар, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стар човек.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, без обзира, могао је да буде још и неко други од ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да смо га питали да определи животну доб њихову.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не знам, ја само тврдим сигурно да нису били и знам да је ту био магацин после тога за муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете, господине Живковићу?

СВЕДОК НЕБОЛША ЖИВКОВИЋ: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете сести. Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Не тражим трошкове, само да не долазим више.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК НЕБОЈША ЖИВКОВИЋ: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је 11:25 сати, колега Божа ја знам да мора да напусти, међутим, ми имамо тог једног сведока који је по свој прилици онако на блиц, што би рекли. Молим, тужилац? Али мислим наравно не можемо ништа рећи, не можемо ништа рећи. Знам, колегиница Банић толико може остати, ја сам за то да ми, да наставимо, да покушамо саслушати овог сведока, јер и ми бисмо радо пратили објављивање пресуде у овом предмету. Покушаћемо ако успемо да брзо завршимо са овим сведоком, у реду, а ако не, онда ћемо морати да га замолимо да га саслушамо неком другом приликом. Молим вас, Ви можете ићи, колега, дајте сведока, рекли смо Церовића.

Сведок ДРАГАН ЦЕРОВИЋ

Приступи сведок Церовић Драган, са подацима као у спису, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Церовићу, она упозорења сте разумели, прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Церовићу, саслушани сте у поступку истраге код истражног судије овог суда, то је било 30.06.2006. године, дакле прошле године пре отприлике годину дана је то било, када сте саслушани мислим у овој истој судници. Да ли се тога сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Сећам се, али не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли остајете при тој изјави коју сте дали том приликом?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе? Имате ли томе нешто да додате, да промените, да допуните?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Немам ништа, али да Вам право кажем, и нечега се посебно не сећам шта сам тада причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: То је било 1999. године, јула месеца, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула месеца?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали дуго?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Петнаест дана, четрнаест или петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта необично сте тамо запазили, регистровали за време тих петнаест дана Вашег боравка, ишта необично, непримерено ситуацији, месту, циљевима Вашег боравка тамо и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су тамо неки људи затворени, да се тамо неки људи држе затворени, неки цивили?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате неких сазнања о томе, због чега ми ово радимо, овде у овој судници, односно шта је предмет овог поступка?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Па, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд то знате?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Из новина сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из новина?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из новина произилази да су ти људи били тамо и да су тамо у близини тог кампа пронађени мртви у гробници и да су тамо две гробнице масовне.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Па, не знам колико их је, знам да, прочитао сам у новинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте Ви тамо били, да ли икаквих сазнања у вези тога имате, о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок из Крушевца?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да, да, из Крушевца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били на обуци заједно са овим што је био пре Вас, Живковић Небојшом?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Јесам, мислим, ја се њега не сећам на обуци тамо, али будући да сам ево већ други пут у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га се не сећате тамо на обуци?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Тамо се на обуци не сећам њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, где сте спавали?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да, сећам се, у павиљонима неким.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А прозор од те спаваонице, на шта је гледао?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Моје спаваонице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Гледао је, како бих Вам објаснио, према брду горе некаквом, није гледао према писти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није гледао на писту?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не, него према брду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било кише за то време трајања обуке? Да ли је падала киша?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не сећам се, не знам, не знам тачно да ли је падала или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, поменуште сада писту, зашто Вам је писта баш тај оријентир?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Па, због тога што, када изађемо из објекта, директно се на писту постројавамо свако јутро, поздрављамо заставу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви видели, шта се налази испод писте?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Налазио се, колико се сећам, неки недовршени објекат.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели нека врата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, недовршени објекат?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Невршен. Био је под плочом.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, шта испод те плоче видите?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не знам, не сећам се. Нама је строго било забрањено да се крећемо кругом без неке потребе. Ишли смо на обуку, шта знам, ручак, тако, нисмо имали ми пуну слободу кретања, не знам да ли ме разумете.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је то јасно речено, куда, где?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не, није нам речено, али нисмо могли да, нисмо имали толико времена да ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да можете да се шетате тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте знали, шта се налази испод бетонске плоче?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не, ја нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Из Ваше спаваонице, кроз прозор, шта Ви тачно видите?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Колико могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите када неко иде пистом према?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не види писту, он не види писту, на контра страну, тако је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Када се туширате тамо, шта видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се туширали?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Биле су неке покретне кабине и обично смо се туширали касно увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покретне кабине?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Покретне, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како покретне?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Па, мислим имале су тачкове, то су довучене ту, значи могле су да стоје овде или онде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека мешина за туширање и умивање?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете, тако нешто, да ли је био неки објекат у коме су WC-и, тушеви, туш кабине?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Објекат је био, али, WC-и су били, али нису били, шта знам, покретни, бар колико се сећам. Ја сам, да Вам нагласим, био сам само једанпут тамо и ниједном више, онако колико се сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са неким Вашим колегама, то када сте сазнали, чули у медијима, прочитали, да ли сте разговарали о том догађају, о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: О томе?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не, прво нисам, нисам био у контакту.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Са тим колегама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на Косову?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на Косову?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: ПЈП?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Који одред?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Призренски, 124. интервентни одред.

НАТАША КАНДИЋ: 124. интервентни?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Мене интересује, везано за ове кабине за туширање. Да ли су некада биле постављене у близини овог објекта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле постављене, где су биле постављене те кабине за туширање на тачковима?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Како сада да Вам објасним, гледајући овако с писте са десне стране од тих објеката, десно од тих објеката, ја колико се сећам, значи од тих недовршених објеката десно. Не знам да ли имате слику тога, то тамо, кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазна капија, улазимо на улазну капију?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране су, ево, то је нека моја представа, Ви ме исправите ако грешим, са леве стране су Ваши објекти, кухиња?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: На улазу да, е са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кухиња, па објекат смештаја и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Са десне стране од капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране писте доле је тај недовршени објекат. Е сада где су ови тушеви, ови тушеви на точковима?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Ја колико могу да се сетим, са десне стране од тих недовршених објеката, са десне стране, али када уђете одмах у кампу, са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако одмах када се уђе у камп, са десне стране?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Гледајући из правца уласка у камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, између капије и тог објекта недовршеног, ту је било то за туширање?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Па, отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Отприлике.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли се сећате постојање неке мешине за туширање са тушевима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам га.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Везано за муницију која Вам је служила за гађање, да ли знате где се она држала?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не сећам се, не знам.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Где сте, на ком месту добијали, стављали у оружје?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: На стрелишту.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: На стрелишту?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: На стрелишту.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да ли сте некада добијали на писти?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: На писти да ли смо?

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Да, пре кретања на стрелиште? Да ли сте се свако јутро постројавали на писти?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Јесмо, ја мислим да јесмо.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: И ако идете одатле на гађање тога дана, када добијате муницију?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: На стрелишту.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: А где се та муниција, у чему се чувала, држала, преносила?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: У сандуцима, стандардним сандуцима по 1.250 метара.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: И још једно само питање. Да ли знате да ли је овај објекат имао, колико просторија или да ли је имао просторије и колико?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Овај објекат где смо ми спавали?

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Не, не, не, овај недовршени, под плочом?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не, не знам.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: О томе не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не знам тачно, он овако гледајући га са писте, била је под плочом.

АДВ. ВАРЈА БАНИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд, господине Церовићу?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да имате неке трошкове?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Имао сам неке трошкове, али не знам да ли то, како шта иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке путне трошкове, Крушевац, да ли је тако?

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевац-Београд-Крушевац, 1.300,00 динара је цена јавног превоза и то Вам можемо признати.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Па, ако признате, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове и исти се у износу од 1.300,00 динара, са 1.000,00 динара на име трошкова исхране сведоку и ДОСУЂУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, господине Церовићу, можете ићи.

СВЕДОК ДРАГАН ЦЕРОВИЋ: Довиђења.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида и наставиће се

24.05.2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и доке које до сада нисмо чули, значи сутра у 9,30 часова, хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА